

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ
Θεσσαλονίκης
Βενιζέλου 20
Τηλέφωνον 77.315

Υπεύθυνος
Χαρ. Κιαγκίδης
Πρόεδρος
Ολύμπου 74
Τηλέφ. 71.522

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Άνετεις καὶ πάλιν ἡ μεγάλη μέρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Κάθε γωνιὰ τῆς Ἑλλάδος, κάθε πόλις καὶ χωρὶς πλημμυρισμένο στὸ γαλανόλευκο γιορτάει τὴν Ἐπέτειο τῆς Ἑλευθερίας του καὶ μὲν εὐγνωμοσύνη στρέφεται ἡ σκέψη ὅλων μας πρὸς τοὺς Ἡρώας τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 21 γιὰ τὴν εὐτυχία που μᾶς χάρισαν νὰ ζούμε κάτω ἀπὸ ἡλιον ἐπεύθερης Πατρίδος.

Εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχουν ἐπέτειοι ποὺ γιορτάζονται εἴτε πρὸς ἀνάμνησιν τῆς γεννήσεώς των ἢ καὶ διὰ ἄλλου λόγους. Υπάρχουν ὅμως καὶ εἰς τὴν ἴστοριάν τῶν Ἐθνῶν ἐπέτειοι ἱστορικοὶ καὶ λαμπτροὶ ποὺ φωτίζουν σάν αἰλινοὶ φάροι τὴν ἴστοριάν των ὅποιων οἱ ἀκτίνες γναίνουν πολλές φοές ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορά των καὶ φωτίζουν καὶ ξένους λαούς, κινούν τὴν προσοχήν των καὶ προκαλοῦν τὸν θυμασιότατον.

Ἡ μεγάλη καὶ ἀθάνατη ἱστορία τῆς ἀγαπητῆς μας Πατρίδος εἶναι γεμάτη τοιούτων ἱστορικῶν ἐπέτειων ποὺ ἀμπλάνονται ἡ μία τῆς ἡλιον, εἰς τὴν περιεχόμενον καὶ σημασίαν.

Ἡ 25 Μαρτίου εἶναι ἐπέτειος τῆς πιο εὐγενεστέρας προσπαθείας, ἐνὸς λαού ὅποιας πού εὐθενεστέρας τοιούτων τοῦ θερέτρου εἶναι τὴς Ἐλευθερίας.

Εἶναι ἡ ἐπέτειος ποὺ ὑπενθύμιζει τοὺς ἀγώνας τῶν ὅθαντος ἑκείνων ἡρώων τοῦ 21, τίς κακουχίες, τὰ δεινά, τοὺς ἡρωῖσμούς καὶ τὴν αὐτοθυσίαν των εἰς τὸν βωμό τῆς Ἐλευθερίας.

Τὴν ἐπέτειο τῶν ὑπέρδοχων αὐτῶν ἀγώνων, χόρις στοὺς ὅποιους, ἀπὸ τὰ κόκκαλα γναίνεται τῶν Ἐλλήνων τὰ ἱερά, ἔναντι τοῦ Ἐθνοῦ ὁ δλόκηρος.

Ἄν ύπάρχῃ Ἐλλάς σήμερα, ἄν ύπάρχῃ Ἐθνος Ἐλληνικόν καὶ ἀν ὑπάρχωμεν τίμεις ὅλοι, τὸ χρωστάμε ἀπολύτως καὶ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον τῶν ἡρώων ἑκείνων, τῶν ὅποιων τὴν μηνήν ὑμνοῦμεν καὶ διδάσκουμεν σήμερα.

Τὸ Ἐθνος μας ἀφοῦ ἐπὶ χιλιετρίδας δλοκλήρους, ἔθαι μακούρησε καὶ διεμόρφωσε ὑπερόχους πολιτισμούς ποὺ μέ τὴν λάμψη τους, ἐφώτισαν τὰ σκοτάδια ὅλης τῆς Οἰκου μένης ἔχασε τὴν ἐλευθερία τοῦ τὴν ἀποφράδα ἑκείνη Τρίτη τῆς 29 Μαΐου 1453.

Τέσσαρες σχεδὸν αἰλινές πηκτὸς σκοτόδη, ἐπίκρατεῖ στὴν

Η 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

χώρα τοῦ φωτός. Ἡ γενήτρα τῆς λευτεριάς, στενάζει δούλη μέσα στὰ βαρειά δεσμά της καὶ συνθίζεται κάτω ἀπὸ τὸ πέλμα σκληροῦ κατακτητοῦ.

Κομμάτια δύναμις δεν φάνεται ἵκανη· νὰ τὴν ἀναστήση Νόμιζει κανεὶς πῶς την τοσού ἑνόδηξ, ἀλλοτε Ἐλλάδα, τὴν σκέπτεσαι γιὰ πάντα ἡ βαρειά πλάκα τοῦ τάφου.

“Ἀλλά σχι! Ήρθεν ἡ στιγμὴ ποὺ ἔγινε τὸ θαύμα...”

Ἐνιαὶ γνωστὸ πῶς κάθε πρόγμα ποὺ ἔσπερνα τὰ δρια τῆς σύνεσεως καὶ τοῦ ὄρθου λόγου, γίνεται κάτι τὸ ὑπερφυσικό καὶ λέγεται κατὰ τὴν ἀπλούστερη διατύπωση Θαῦμα μ. α. Τότε θαύμα είναι καὶ ὁ Τίτανος ὄγωνας ποὺ ἀρχίσειν ἀπὸ τὴν Ἀγία Λαύρα, τὸ Σούλι, καὶ τὴν Ἀλαμάνα... Γιὰ γίνη ὅμως τὸ θαύμα αὐτὸ χρειάσθηκεν ἐργασία. Χρειάσθηκε νὰ γίνη πίστης ὁ Ἐθνικὸς πόθος γιὰ τὴν Ἐλευθερία. Χρειάσθηκε νὰ αντιχήσῃ παντοῦ καὶ νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ δλούς τὸ ἔγερτήριο σάλπισμα, ποὺ προκάλεσε τὴν καθολική τοῦ Ἐθνοῦ ἔξεγερση. Χρειάσθηκε νὰ γίνη κάθε Ἐλληνικὴ γνωστὴ καὶ μία ἑστία Φωτὸς Ἐθνικῆς Αναστάσεως, ποὺ ὀφύνεται καὶ ἐφότιζε, ἐθέμαρινε καὶ ἐφόγιζε, ἐνθουσιάζει, καὶ πλέκτριζε κάθε καρδιά, καὶ κάθε... Ἐλληνικὴ ψυχὴ καὶ ἐτοῦ ἀκατάβλητος σύσσωμος ὁ Ἐλληνισμὸς ξεκούνεται καὶ μὲ τὶς δικές του μόνο δυνάμεις ἀναλαμβάνει τὸ τίτανιο ἔργο τῆς Ἐθνικῆς τῆς ἀποκαταστάσεως.

Ξεδιπλώνει τὸ φλάμπουρα τῆς λευτεριάς ποὺ χρόνια είχε κρυμμένο, ζόνεται τὸ ἄρματα καὶ παίρνει τὶς κορφές καὶ τὰ λαγκάδια γιὰ νὰ στήσῃ ἑκεὶ τὰ ἐλευθερά λιμεριάτου.

Οι βαρειές δλυσίδες τῆς σκλαβίας ἀφίζουν νὰ σπάνουν.

Ο Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός ψύχει τὴν Σημαίαν τῆς Επαναστάσεως καὶ ἀπὸ τὴν μια δικράνη ὡς τὴν ἄλλη μηρίστημα ἀκούγεται ἡ κραυγὴ «Ἐλεύθερία ἡ θάνατος».

Ξεδιπλώνει τὸ φλάμπουρα τῆς λευτεριάς ποὺ χρόνια είχε κρυμμένο, ζόνεται τὸ ἄρματα καὶ παίρνει τὶς κορφές καὶ τὰ λαγκάδια γιὰ νὰ στήσῃ ἑκεὶ τὰ ἐλευθερά λιμεριάτου.

Οι δραστήρες τῆς σκλαβίας ἀφίζουν νὰ σπάνουν.

Οι πικότητες καὶ διπλωμάταις ἀπὸ τὴν Εύρωπη, τὴν Ἀφρικήν, τὴν Ἀσίαν. Ἄλλα καὶ διόπτρα οἱ Ἐλληνες ἐπίστημος ὁ Πρωθυπουργός καὶ τὸ Υπουργικόν Συμβούλιον, οἱ Ἀρχηγοί τῶν Κομμάτων μετὰ τὸν ἐπιτελῶν τον, οἱ Βουλευταί, καὶ Διευθυνταὶ τῶν ὑπηρεσιῶν. Τὸ Διπλωματικό Σῶμα, οἱ θρησκευτικὲς Στρατιωτικές καὶ Δημοτικές ὄρχες καὶ ἀμέτηπτος πλήθη λαοῦ ἀκούλου θισταί, καὶ παρακολούθουσαν τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως Παύλου.

Κατὰ τὴν μέρσαν τῆς κηδείας εἰς δλούς τοὺς ναούς της Ἐπικρατίας ἐφάλπησαν οἱ διπλωμάταις οἱ κεκανονισμένοι κανονισμοὶ ἐψάλλει εἰς τὴν ναὸν τῆς Θεοῦ Σοφίας παρουσία ἡλων τῶν δράχων καὶ πλήθους κόσμου ἡ κεκονονισμένη ἐπιμνημόσυνος δέσηται ὑπὸ τοῦ θεοφιλεστά του Ἐπισκόπου Ταλαντίου Κυριού Στεφάνου.

Ο Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Γ. Διοικήσεως ἐδέχθη τὰ συλληπτήτη σια τοῦ κόσμου.

Χιλιάδες ψυφίσματα ἐξεδέσθησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως.

Καὶ ἡ Εὔβενος Λέσχη δέν υπέρσηρες Συμμεριζόμενη τὸ δρουές ἔξεδος ψήφισμα, καθώρισης μηνιστῶν πένθος καὶ ἀπέστελλε σχετικά τηλεγραφίματα. Παραβέτομεν κατωτέρω τοῦ φωτίσματος τηλεγραφίματα πρὸς τὴν Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τὴν Βασιλιμάτρα Φρειδερίκην ὡς καὶ τὰς ἀπαντήσεις αὐτῶν.

Χιλιάδες ψυφίσματα ἐξεδέσθησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως.

Καὶ ἡ Εὔβενος Λέσχη δέν υπέρσηρες Συμμεριζόμενη τὸ δρουές ἔξεδος ψήφισμα, καθώρισης μηνιστῶν πένθος καὶ ἀπέστελλε σχετικά τηλεγραφίματα. Παραβέτομεν κατωτέρω τοῦ φωτίσματος τηλεγραφίματα πρὸς τὴν Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τὴν Βασιλιμάτρα Φρειδερίκην ὡς καὶ τὰς ἀπαντήσεις αὐτῶν.

Ο Γραμματεὺς τῆς Γ. Διοικήσεως ἐδέχθη τὰ συλληπτήτη σια τοῦ κόσμου.

Χιλιάδες ψυφίσματα ἐξεδέσθησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως.

Καὶ ἡ Εὔβενος Λέσχη δέν υπέρσηρες Συμμεριζόμενη τὸ δρουές ἔξεδος ψήφισμα, καθώρισης μηνιστῶν πένθος καὶ ἀπέστελλε σχετικά τηλεγραφίματα. Παραβέτομεν κατωτέρω τοῦ φωτίσματος τηλεγραφίματα πρὸς τὴν Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τὴν Βασιλιμάτρα Φρειδερίκην ὡς καὶ τὰς ἀπαντήσεις αὐτῶν.

Χιλιάδες ψυφίσματα ἐξεδέσθησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως.

Καὶ ἡ Εὔβενος Λέσχη δέν υπέρσηρες Συμμεριζόμενη τὸ δρουές ἔξεδος ψήφισμα, καθώρισης μηνιστῶν πένθος καὶ ἀπέστελλε σχετικά τηλεγραφίματα. Παραβέτομεν κατωτέρω τοῦ φωτίσματος τηλεγραφίματα πρὸς τὴν Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τὴν Βασιλιμάτρα Φρειδερίκην ὡς καὶ τὰς ἀπαντήσεις αὐτῶν.

Χιλιάδες ψυφίσματα ἐξεδέσθησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως.

Καὶ ἡ Εὔβενος Λέσχη δέν υπέρσηρες Συμμεριζόμενη τὸ δρουές ἔξεδος ψήφισμα, καθώρισης μηνιστῶν πένθος καὶ ἀπέστελλε σχετικά τηλεγραφίματα. Παραβέτομεν κατωτέρω τοῦ φωτίσματος τηλεγραφίματα πρὸς τὴν Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τὴν Βασιλιμάτρα Φρειδερίκην ὡς καὶ τὰς ἀπαντήσεις αὐτῶν.

Χιλιάδες ψυφίσματα ἐξεδέσθησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως.

Καὶ ἡ Εὔβενος Λέσχη δέν υπέρσηρες Συμμεριζόμενη τὸ δρουές ἔξεδος ψήφισμα, καθώρισης μηνιστῶν πένθος καὶ ἀπέστελλε σχετικά τηλεγραφίματα. Παραβέτομεν κατωτέρω τοῦ φωτίσματος τηλεγραφίματα πρὸς τὴν Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τὴν Βασιλιμάτρα Φρειδερίκην ὡς καὶ τὰς ἀπαντήσεις αὐτῶν.

Χιλιάδες ψυφίσματα ἐξεδέσθησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως.

Καὶ ἡ Εὔβενος Λέσχη δέν υπέρσηρ

ΠΟΝΤΙΑΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Τὰ Ισαραμπούλας

Του Κ. Γρη - Καστοριά

Σήν Μεσοποταμίαν, έναν τρανό χωρίον σπήν, περιφέρειαν την Καστορίας, είναι πόλοι πρόσφυγες διά την έμετέρ.

Σό διοιν την περιφέρειαν, έκανε 5-6 δράσις μακράν ας σήν Μεσοποταμίαν έναν Μοναστήρι που λέγεται «το μοναστήρι την Άνω γύρω».

Σ' δότο το Μοναστήρι κάθιν χρόνον γίνεται τρανό πανούγκ' ας διά τη χωρία την περιφέρειαν τοπλακευτάνεκει, νά προσκυνούν κι' έπειτε νά τρώνε κάπια πίνε και νά διασκεδάζουν.

Τ' έμετέρον οι Μεσοποταμίτες μαθαίνουν - ας σήν πατρίδαν πάντας διά την περιφέρειαν τοπλακευτάνεκει, νά προσκυνούν κι' έπειτε νά τρώνε κάπια πίνε και νά διασκεδάζουν.

Τούτο το Μοναστήρι κάθιν χρόνον γίνεται τρανό πανούγκ' ας διά τη χωρία την περιφέρειαν τοπλακευτάνεκει, νά προσκυνούν κι' έπειτε νά τρώνε κάπια πίνε και νά διασκεδάζουν.

Σ' δότο το Μοναστήρι κάθιν χρόνον γίνεται τρανό πανούγκ' ας διά τη χωρία την περιφέρειαν τοπλακευτάνεκει, νά προσκυνούν κι' έπειτε νά τρώνε κάπια πίνε και νά διασκεδάζουν.

Τῆς Κυρού ο πόνον

του Κ. Χρηματοπούλου

Ο Φωστήρης τη Χαδίανας δικαίωταρεις είναι τρανόν μεράν, ντο κ' έστεκαν - απόν την πατρίδα. Εποίκεν έξ-έφτα, κι' ούλα, έπηρεν ατα διά χωρία.

Έναν ήμεραν θα έπαιγνευν αριν, Αρδασσαν κεκά, γίγα τη χωρία τα δουλείας.

Έκοβεν την Φωστηρίνα κι' η πεν - ατεν:

— Γάρη, άν, κι προφτάνω, να τερά τα δουλείας - ημ, θα μενά σήν Αρδασσαν, με αναμέντε με.

Η φωστηρίνα, οδό βράδον από πάντας έπηγεν τὸν γείτοναν - ατε, τοῦ Γάνδονος τοῦ Γίορ, θα δι - στεν τὸν παιδίν - ατ τὸν Καταν; νὰ έχιαν τὸν σιολίκ τὴν γύραν μανασέας, έργουντον.

Ο Φωστήρης, απτ' ένωρις έτερον τὰ δουλείας - ατ, κ' έναντι τέν ντο νό μεν αφάνη σήν Αρδασσαν, είσαδα, ε-

Από τὰ Ποντιακά τραγούδια

ἘΤΟΥΝ ΓΥΑΣ Γέρος

Ἐτον ίνας γέρος κούκουρος κι' είχεν θυγάτερον την Ἀρετήν, την Ἀρετήν. Κ' είχεν ίναν πετεινὸν π' έσταλ νεν ποδώρας, παρώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον τὸν γέρον τὸν κούκουρον τὸν παραπόμενον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν τὸν πετεινὸν, π' λάδα νεν ποδώρας παραζάμανα κ' έγνεψιεν τὸν γέρον.

— Ερθεν καὶ ν' θε τζάκαλον, έφαγεν

